

цъвнешъ.“ Туй означава цѣлувката. Кой трѣбва да цѣлува? Ние казваме, че слънчевитѣ лъчи цѣлуватъ цвѣтето. Не, онзи, който е дошълъ въ къщи, него цѣлуватъ. Като дойде нѣкой гостъ въ къщи, стопанинътъ въ къщата ще го цѣлуне. Ако си стопанинъ, ти, дъщеря ти, синъ ти, ще се изредите да го цѣлувате. Ако цѣлува гостътъ, това не е правилно.

Слѣдователно, мога да ви кажа, че Христосъ бѣше на гости у тази жена. Тя бѣше наела стая въ къщата на Симона, който даваше банкетъ на Христа, и, когато той дойде, тя непрѣстанно го цѣлуваше. Тя постъпи споредъ законитѣ на природата, по закона на цвѣтѣнето, за да покаже, че спасението е тамъ. Значи, тя отвори душата си, тя отвори сърцето, ума и духа си, за да възприеме тѣзи божествени лъчи, — обърна се на едно цвѣте. Христосъ казва: „Понеже постъпи тѣй умно, прощаватъ ѝ се всички грѣхове, които е направила въ миналото.“

Нѣкой пжтъ ще се спра да изтълкувамъ, какво означава „грѣхъ“ и „погрѣшка“. Сега ще ви оставя съ старитѣ ви идеи за грѣха. Когато човѣкъ не знае какъ да цвѣти, и цѣлува, той винаги е въ квадрата, неговиятъ вратъ е, както на онзи волъ съ рогата. Волътъ едно врѣме е направилъ рогата си, за да се брани, но човѣкътъ, като го е хваналъ за рогата, създалъ буквата В (W), и отъ нея образувалъ хомота, въ който го впрегналъ. Ние казваме „великъ човѣкъ“. Кой е великъ човѣкъ? — Великъ е онзи човѣкъ, който самъ може да се впрѣга и разпрѣга. Веселъ човѣкъ е онзи, който има хомотъ, впрегнатъ е. И двамата сж весели. Тогава, въ какво седи развързването на вола? Тази единица отгорѣ на буквата В (W) трѣбва да се прѣмахне, за да остане той свободенъ. Защото ти може да си вързанъ и развързанъ не само съ вжже, но може да си съзнателенъ като човѣкъ. На вола турятъ оглавникъ, а човѣкъ се вързва съ своята дума, съ